

ปกิณกรรม

พระราชสุทธิญาณมงคล

P10011

ปัจจุบันอายุ ๓๓ ปี ๓ เดือน เพราะโยมพากันมาจากทั่วประเทศ ต่างก็มีปัญหาอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วก็คุยกับทุกคน ๆ จนเสียงแหบแห้ง เราต้องให้โอกาสเขา เขามีทุกข์มา เขามีความสุขกลับไปเราก็พอใจ บางคน ๔๐ ปี เพิ่งเจอกัน เป็นนายพลตรี อายุ ๘๔-๘๕ เขาหนีมาถึงเรา แต่เขามาไม่ไหว พอบอกชื่อปั๊บ เรารู้เลย ถ้ามองว่าตอนนี้อายุ ๘๕ แล้วใช่ไหม

พันตำรวจโท **ชน อินทนา** ที่ลงกฎแห่งกรรมเล่ม ๘ ที่เราเกือบไปตายในรถไฟ เพราะใส่ตั้งแตกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เนื่องจากเวรกรรมเก่าของเรา ที่เอาใส่ไปออกมาเย็บ แล้วมันใส่เนาตาย เรื่องใส่เนาเกิด ๒ ครั้งแล้ว ในโบสถ์นี้ด้วย หมอจะตัดใส่แต่ก็รอดมาได้

ตอนนั้นจะไปส่งผู้บังคับการกองตำรวจที่ไปปราบคอมมิวนิสต์ ที่ จ.นครศรีธรรมราช ถ้าเราไม่ไป นายตำรวจผู้นี้โดนออก เพราะว่าตำรวจเป็นคอมมิวนิสต์ด้วย เราเลยต้องไปบอกเหตุการณ์ ให้แกติดตามไปด้วย ขึ้นไปบนรถไฟพอถึงจุดนะ ใส่ตั้งแตกเลยนะ ตายในรถไฟ ๓ ชั่วโมง ใส่ตั้งแตกไม่ตายยังไง ในชีวิตเราที่ต้องทรมานอย่างสุดซึ่งมาตลอดเวลากาล แล้วก็ไปที่โน่น หมอบอกตาย ท้องโต เลือดออกทางทวารหนักทวารเบา อาเจียนออกเป็นเลือด นี่มันแตกนะแล้วเราก็ออกได้ แล้วพันตำรวจโทนี่ก็หนีชื่อคนไม่ได้ มานั่งกรรมฐาน ๔ วัน หนีชื่อคน นามสกุล ออกได้หมด นี่แหละ ระลึกแล้ว ระลึกเหตุการณ์ได้ พอมีสติรวมได้ทันที มันก็หนีเรื่องเก่าอีกได้ ถ้าเราขาดสติไป ลืมเลือนกันไปจะหนีอะไรไม่ออก แล้วมันไม่ได้สะสมเข้าไว้ นี่จะมานั่ง ๔-๕ วัน ที่เราต้องไปตายในรถไฟ ทำความหลังเมื่อปี ๒๕๑๒ ใช่ไหม แล้วแพทย์หญิงคนนั้นยังไม่มีครอบครัว ชื่อมัน นามสกุลนั้น เราก็จำได้ ที่รักษาเราบอกว่าไม่ผ่าตัด ไม่ต้องตาย ก็บอกตายตาย ๆ ตายนี่จนหมดเลยหมดเรื่องเลย ก็มีสถานีรถไฟเป็นพยานที่มาถ่ายรูป

คนที่ว่าเป็นเบาหวานรถทับเลยก็นั่งสวดมนต์ แม่เมตตา นั่งเจริญกรรมฐานเลย เบาหวานหายไป ขาไม่ต้องตัดใส่เหล็กเดินได้ เมื่อก่อนก็มาใช่ไหม เมื่อก่อนมาจริง มันเป็นธรรมศึกษาสำหรับชีวิตเด็ก ลูกหลานอย่าได้ทำบาป ไหนจะสร้างเวรสร้างกรรม แต่ความจริงนี่เราตายทุกคน ไม่มีใครรอดพ้นไปได้ ไม่ว่าใครหรอก ถ้าตายจะไปทางทิศไหนกันเท่านั้นเอง

เมื่อคนไปให้โอวาททหารอยู่จนถึง อธิบายให้ฟังให้เข้าใจ แล้วเดือนพฤษภา โรงเรียนเปิด เด็กเข้ามาพักปฏิบัติอีกคราวละ ๕๐๐ ถึง ๖๐๐ คน เมื่อสองวันก่อนก็ต้องพิมพ์ หนังสือ พัฒนามารยาทไทย คำกลอนสอนจิต เพิ่มอีก เพื่อใช้สอน อาตมาท่องกลอนในเล่มนี้ได้หมดเลยนะ เขาเรียกปฐมจรรยา เมื่อสมัยโบราณเด็กก็มีมารยาทจรรยา ไปลามาไหว้ แล้วท่องได้ เพราะครูตี ครูไม่ตีก็ท่องไม่ได้ อาตมามาแปลงเป็นคำกลอนสอนจิต ให้เด็กอ่านได้คล่อง ๆ ต้องตีความพัฒนา พระนี้ ๒๐๐๐ กว่าปีมาสอนอย่างนั้นได้หรือ เด็กมัน ๒๐๐๐ กว่าปีแล้วจะไปเอา ๒๐๐๐ กว่าปีมาสอนนี่มันจะศรีไป แต่ก็เรื่องเก่ามาสอนกันไปแล้วก็ตีความให้ชัด อาตมาเห็นว่าคนไทยขาดมารยาทในสังคม แล้วก็จัดไว้เป็นตำราต่อไป ไม่ใช่จะไปเอาที่อื่นมานะ แล้วก็พิมพ์

ตอนกลางคืนต้องใช้คอมพิวเตอร์แล้วว่าตรงนี้ขาดอะไร จะทำอะไร นี่โยมจำไว้นะ ว่าเรามีระบบไม่ใช่แจกงานได้ ไม่มีเงินเดือนให้เขา แล้วเขาจะมาทำงานให้เราหรือ ถ้าเขาไม่มีศรัทธากับเรา หรือว่ามีความดีกับเขาแล้ว เขาจะไม่ทำงานให้เราเลย

พระมาบวชกันที่นี้เป็นร้อย ๆ แล้วจะไปใช้งานเขาได้อย่างไร เขาจะมาเรียนหนังสือ เขาจะมาฝึก จะไปใช้งานเขาได้หรือ บางวัดเอาพระมามุ่งหลังคาเห็นใหม่ พระมาเทปูนวัดนี้ไม่ใช่ เขามาบวชต้องการมาศึกษาอบรม ไม่ใช่มาทำงานนี้เหตุผล ต้องฟังเหตุผลกัน เหมือนอย่างลูกโยมนี่ อาจารย์มาฝากก็ใช้งานเทปูนให้ ไม่ใช่งานโยธา ไม่ใช่ मुखมวยโยธา มาบวชศึกษาเล่าเรียนเพื่อฝึกฝนอบรม ต้องการจะรู้คุณค่าของบิณฑบาตจึงมาบวช อย่าไปใช้เขาเราแจกงานไปแล้ว ดี ๑ ดี ๒ ไปโววายเรียกใคร ก็เอาไว้ข้างตัวหมด ต้องหยิบโน้นเขียนนี้ถึงดี ๓

กลางคืนกว่าจะหมดงาน ก็ดี ๓ ทุกที่ กลางวันต้องรับแขก กลางคืนต้องทำงานหนังสือ คิดแล้วคิดอีก ไม่มีใครทำอย่างอาตมา ทำไปจนกว่าจะตาย ตายไปแล้วนี่วัดจะไปรอดหรือเปล่าก็ไม่รู้ ใครจะทำงานอย่างอาตมาได้ใหม่ อาตมาจึงขอหยุด เดี่ยวจะเสกคนแล้วให้เขาเป็นตัวแทน แล้วจะทำได้ใหม่

นี่วัดศรีโสดาที่เชียงใหม่ โทรมาก็แล้ว จะเอาพระมาอบรมธรรมจาริก ที่ไปสอนชาวเขาเผ่าแม้วบนยอดเขา มาที่นี้ ๗ วัน ได้ผลไปแล้ว บางองค์ก็บอกว่า ๘๐๐ กิโล มาทำไมนี่ เชียงใหม่ก็ดีเยอะแยะ พอมาแล้วก็เจ็บกันไป ไม่มีใครพูด มานี้กว่าอาตมาอายุมากแล้วจะไปไหวไม่ไหวอาตมาก็ต้องไป ตรองต่อไป มันไม่มีตัวแทนได้ ตัวแทนหายากหน่อย ต้องอดทนต่อสู้ไปจนกว่าจะตาย ต้องเสียสละหมด ไม่มีอะไรเป็นของเรา ได้มาก็ขอให้ เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เป็นประโยชน์ต่อโครงการของเขา คนอื่นเขาไม่ได้คิด ขนาดน้ำเสียท่อประปา อะไรต่ออะไร ก็มาทำช่วงขึ้นนี้ข้างใต้หรือหมดแล้ว รื้อทำใหม่หมด แต่ที่นี้ข้างมา

ข้า ก็คนบ้านเหนือเขาก็ไปเจ็บป่วย ไปเกี่ยวข้าวบ้าง ก็ต้องเข้าไปแล้วตรงนั้นเยี่ยมเดินที่ทหาร มากี่ร้อยคัน เอาจักรสังข์ให้เป็นที่รับประทานอาหารถาวร ทำใหม่หมดแล้ว

นี่เราจะคิดสร้างโรงเรียนอีกแล้ว ที่มันไม่พออยู่ จะซื้อที่เขาที่ไม่ได้ ไม่ขายเลยก็คิด เตี้ยเตี้ย ที่มันมีอยู่ ๑๒ ไร่ จะขอเวนคืนไม่ให้ชาวบ้านเช่า เอามาสร้างโรงเรียน สปช. เขา เราสร้างเองจะต้องเป็นตึก ๓ ชั้น ทำรั้ว ทำสนามฟุตบอลให้เด็ก แล้วตรงนี้มาปลูกสวนป่า จอดรถแล้วมานั่งกรรมฐาน

ถ้าไม่คิดอย่างนี้ ไม่มีใครคิดหรอก คอมพิวเตอร์มันดีมาบอก อย่างนี้ต้องทำ ที่ ๑๒ ไร่ พอหรือโรงเรียน ๑๒ ไร่ ก็ที่ตรงนี้ที่ของเรามันแค่ไร่เดียว ที่โรงเรียนเห็นใหม่มันแคบ เนื้อที่เขาสร้างมีวัดร้างอยู่ ๑๒ ไร่ ชาวบ้านเช่า ๓๐๐ บาทต่อปี นี่เราจะขอกรมการศาสนา ขอมมาเป็นของเรา สร้างโรงเรียนให้แก่รัฐบาล สร้างโรงเรียนให้เลย แล้วก็สร้างสนามฟุตบอลให้ด้วย ทำรั้วให้อย่างสวย แล้วสร้างบ้านพักครูให้อีกด้วย แล้วเราก็เอาที่ดินนี้คืนมาแลกกัน

อาตมาตั้งแต่กลับจากยุโรปไม่ดีขึ้น น้ำหนักลดตั้ง ๖ กิโล ไปเป็นไข้ที่ลอนดอน ไม่สบายเลยตั้งแต่นั้นมา ไม่ดีขึ้นแล้วก็อาทิตย์นี้จะชวนไปยุโรปอีก บอกจะให้ไปดูงาน แล้วจะให้ไปญี่ปุ่น จะไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำห้องน้ำ ขึ้นเครื่องเข้าห้องน้ำ หาทางออกไม่ได้เลย เหยียบไปเหยียบมาประตูเปิดเองเลย เออ มันอยู่ตรงนี้เองนะ น้ำก็ใช้ไม่ออก เอาเท้าเหยียบไปเหยียบมา น้ำพุ่งเอง อ้อ เราโง่จัง

ถาม หลวงพ่อครับ ผมเดินทางมาวันนี้ มีปัญหาอยากเรียนถามหลวงพ่อเพราะหลวงพ่อนักคิด เรื่องคำถามที่ผมจะถามไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัญหาในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน ที่ผมอยากรู้มันเป็นส่วนที่เป็นความฉลาด หรืออุบายของหลวงพ่อเอง ผมเคยเข้ารับการอบรมอยู่กับเรื่องกรรมฐานหนอ แบบพม่า เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว ตอนหลวงพ่อบาตรที่อุบล จนกระทั่งผมได้มาพบสิ่งที่หลวงพ่อกำลังนำเสนออยู่ที่มันมีความแตกต่าง ๆ ในอุบาย และเทคนิควิธี ตัวกระผมได้ศึกษาเทคนิควิธีของอดีตพระอรหันตคุณาธาร (หลวงปู่เส็ง ปสฺสฺโส) ในส่วนนี้อยากเรียนถามหลวงพ่อดังถึงเทคนิคหรืออุบายที่หลวงพ่อกำลังใช้สอนอยู่ซึ่งมีความแตกต่างจากเทคนิคดั้งเดิมที่ทางพม่ามีอยู่

หลวงพ่ ไม่ใช่พม่า หนอนี้ไม่ใช่พม่า สติปัญญา ๔ แต่ที่นี้จำไว้ ไม่ใช่อย่างเดียว แก้ออย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีวิชาด้วย ที่ไปมานี้ อาตมาไปอยู่กับหลวงปู่เส็งมา พระเจ้าคุณอรหันตคุณาธาร สามารถจะส่งกระแสจิตไปสอนบ้านโน้นบ้านนี้ อาตมาได้มานะ ต้องได้หลายอย่างเป็นครูต้องสอนได้ทุกอย่งนะ แล้วอาตมาได้ตำราจริงจากที่ขอนแก่น ที่อาตมาไปเจอพระเมตตา เคยเล่าให้ฟังใช่ไหม นี่ละอาตมาได้ของจริงหลายอย่างมาประยุกต์ ก็คนเรานานาจิตตัง จะไปสอนอย่างเดียวได้หรือไม่ใช่ของพม่า แต่ธรรมะนี้ใช้สติปัญญา ๔ หนอนี้ไปใช้อะไร

หนอ คือ คำของพุทธนะ ไม่ใช่ของพม่า เมื่อก่อนนี้อาตมาก็เข้าใจว่าของพม่า ก็คนไทยมีแต่ พุทฺโธ สัมมาอะระหัง หลวงปู่สด วัดปากน้ำ ท่านบอกท่านทำเองอยู่วัดโพธิ์ทำเทียน ได้ ธรรมกายก็คือ สมณะ แล้วตั้งหลายอย่างก็พิจารณาหลาย ๆ เรื่อง ไม่ใช่อย่างเดียวนะ ต้องมา คำนวณแผ่เมตตา ทุกคนยังไม่ได้เลย เราต้องการจะไปสอนใคร อย่าลืมนะ ที่เราไปยุโรป ๕ ประเทศ ไม่ใช่อย่างนี้อย่างเดียว ต้องเป็นหลายอย่าง เหมือนอย่างเราเรียนป.๔ มีหลายวิชา ไซ้ใหม่ มีเรียน ม.๖ วิชาอย่างเดียวที่ไหนล่ะ ภาษาอังกฤษวิชาเดียวหรือ ต้องมีคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มีภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ต้องเรียนหลายอย่าง ไม่ใช่อย่างเดียว

บางคนก็ไม่รู้ ไม่เข้าใจ ที่เราสามารถจะแผ่เมตตาไปเข้าบ้านใคร อันนี้เรารู้มาก่อนจาก ท่านอริยคุณาธาร สำนักบำเพ็ญกรรมสวนเขากวาง ขอนแก่น ท่านมรณภาพไปแล้วนะ ไม่มีใครได้ แล้วอาตมามาประยุกต์เอาใหม่ ครั้งที่ไปยุโรป ๕ ประเทศ อาตมาแผ่เมตตาไป ทำไม่ ไปเข้าบ้านญวน บ้านลาว ไปสอนเขา ๒ คินนี้แบบนี้ เป็นไปได้ไหม ถ้าไม่ใช่ญาติโยมของเรา อย่าไปเข้า แล้วอธิษฐานไป อันนี้ไม่ใช่เรียกว่าถอดจิต เรียกว่า อุทิศแผ่เมตตา แล้วจะไปสอน ใครเขาได้ จิตนี้มันละเอียดอ่อน จิตนี้มันลอดข้างฝาได้ แล้วหลับตาบิ๊บนึกถึงศาลา มันไปถึง เลย มันไม่ได้ออกทางประตู นี่อาตมาไปได้ของดีจากขอนแก่นเพิ่มผสมขึ้น

บางคนก็พองหนอยุบหนอยู่แค่นี้เอง เอาแต่แค่นี้ แต่อายุตนะธาตุอินทรีย์ไม่มี จิต เกิดที่ไหนก็ไม่รู้ สติปัญญา ๔ คืออะไรไม่เข้าใจ จึงไม่รู้เรื่อง อันนี้ต้องหลายอย่าง นี่เราไม่ใช่รู้ อย่างเดียวนะ นี่อาตมาได้ของหลวงพ่อดวัดปากน้ำ ๒ ข้อ องค์นี้ ๒ ข้อ องค์นี้ ๓ ข้อ องค์นี้ ๔ ข้อ มันก็เยอะขึ้น แต่จุดมุ่งหมายเดียวกัน จุดมุ่งหมายคือจิตถึงขั้นเหมือนกันนี้ ถ้าหากว่าจิต ไม่ถึงก็ทำอะไรไม่ได้ ยอกยกตัวอย่างให้เห็นไฟเกรดนี้ใช้อะไรได้บ้าง เช่น พัดลม นี่มันใช้อะไร ใช้เกรด ๑๓๐ หรือ ๒๓๐ อย่างนั้น แล้วที่นี้กำลังมันไม่พอ มันก็ไม่มีแรง ที่นี้จุดจิตนี้ ภาวนานี้ จิตถึงขั้นบิ๊บ ทุกอย่างได้ผล ถ้าจิตไม่ถึงแล้วทุกอย่างก็ไม่ได้ ไม่ได้อะไรเลยนะ

บางคนก็ไม่เข้าใจ พุทฺก็ไม่ได้ บางคนไปบวชชีพรหมณ์ตามวัด หวังไปสวรรค์ นิพพาน เราสงสารเหลือเกิน ไม่น่าจะเป็นเช่นนี้ ต้องสอบสมบัติมนุษย์ มีสมบัติค่อยถ่ายทอด ท่านว่า จิตนี้เข้าขั้นประถม ทำอะไรได้บ้าง จิตเข้าขั้นมัธยม ทำอะไรได้บ้าง จิตขั้น ๒ ถ้าจิต ไม่เข้านี้ ไม่มีทางหรอก ทำอะไรไม่ได้ มันไม่มีพลังพอที่จะทำ ก็อย่างที่เห็น นี่เรามีเจ้าคุณ อริยคุณาธาร เริ่มแรกที่เราไม่ดี เราชอบเล่นต่างหาก ชอบเล่นไสยศาสตร์ เราเคยเสกแมงทับ ให้เป็นตุ๊กตาพูดก็ได้ เลิกแล้วนะ เลิกแล้วนะ เราทำได้เหอ เอาเทียนจุดในน้ำโหลใหญ่ ๆ ปุง ปุง ปุง ปุง เตือดแล้วส่องมองดูชิ เทียนอยู่ในน้ำทำได้ แต่ไม่ใช่ของจริง และไม่เกิดอะไรขึ้นมา ทำแล้วเลยไม่เกิดประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์เลย เราเรียนมาก่อน เราจึงได้ของหลายอย่าง แล้วมาประยุกต์ มาปริทัศน์ ให้ขึ้นมาสอนเด็กรุ่นนี้เข้า รู้กฎแห่งกรรมเลยว่าเด็กนี้มีสามีจะ

สอนอย่างไร จะสอนอย่างนี้ไม่ได้ ที่ว่า สมณะ นี้เปลี่ยนจริต ไปตามจริตที่ชอบใช้ใหม่ ไม่ใช่
จริตแปลว่าอะไรก่อน แปลว่า นิสสัย นิสสัยแปลว่าอะไร นิสสัยแปลว่าแบบอย่าง มันเป็นที่นิสสัย
ถ้าหากว่าเรามีสติสัมปชัญญะ มีปัญญาไม่ต้องเปลี่ยนจริต มันจะเกิดแต่ปัญญาอย่างเดียว
รอบรู้ในเหตุผลข้อเท็จจริงขึ้นมาโดยอัตโนมัติ

น่าจะตีความ เพราะเวลานี้ ๒๐๐๐ กว่าปีแล้วมันใช้เชือก แต่เราไม่ต้องการใช้เชือก ก็ดู
ศีล สมาธิ ปัญญา ถ้าไม่ต้องการใช้ ศีล แปลว่า ปกติ คนจะมีปกติได้ต้องมีสติควบคุมจิต มี
สัมปชัญญะรู้ตัว มันจึงจะเกิดพันพัวในสิ่งที่มีประโยชน์ เรียกว่า ศีล สมาธิ สมาธินี้มี ๒ อย่าง
สมาธิทางอิจจกัมมัน มีพลังในการที่จะไปแก้ไข มีพลังงานที่จะต้องไปผูกพวยบาทเขา มี
พลังงานที่ต้องไปปฏิบัติมัน นี่สมาธิ สมาธิทางพระบรรพตสมาธิทางโง่ง พอมีสมาธิสูงโง่งเลย
มันแรงไปทางโง่ง คนไม่เข้าใจแล้วไม่ตีความนี้สมาธิทางไหน ถ้าเราจะย่องเบา เราจะไปลัก
รถ ต้องมีสมาธิ ถ้าไม่มีสมาธิไม่ได้ ญูปุ่นที่มันขึ้นประเทศไทยมันนั่งล้อมวงกินเหล้ากัน คน
ไทยมีสมาธิคลานเข้าไปลักกินหมดเลย มั่วแต่กินเหล้า ปีนวางข้าง ๆ ใครเก็บหมด ถ้าไม่มี
สมาธิไปเอาปีนมันได้หรือ ไม่กลัวตาย สมาธิต้องแยกไว้ก่อน เลยบอกมีสมาธิดีหมดได้
อย่างไร สมาธิยังโง่งเลย

ถ้าอาจารย์จะไปลักปีนเขามา เขามาหนึ่ง ถ้าเราไม่มีสมาธิ ไม่มั่นใจ จะไปเอาปีนมาได้
ใหม่ คนไทยนี้มีสมาธิทางโง่งเยอะ สมาธิทางปัญญาไม่ค่อยมีหรอก แหมโง่งกันเรื่อย
คนไทยนี่ขี้โง่ง แล้วขี้อะไรที่จะดีละ คนไทยเท่าขี้เกีจไม่มี อ้าว อ้าว เวลาเราไปอยู่โรงเรียน
ต้นดี ๔ กริ่ง... นาฬิกาใช้ใหม่ มันดังเดี๋ยวกดนอนต่อ อย่างนี้สิมันคอยจะสมาธิอย่างนี้ทั้งหมด
อ้าว อ้าว อย่าหัวเราะนะ ใช้ เชื้อใหม่ นี่องค์นี้เป็นมาแล้ว องค์นี้แหละ ถ้ากริ่ง... ต้องลุกเลย
ลุกเลยใช้ใหม่ ใช้ใหม่มันมีสมาธิ ญูปุ่นยืนยามที่เหนือวัดไชโย ตอนนั้นอาตมาเป็นเด็ก
นักเรียน ญูปุ่นเข้าประเทศไทยที่สงครามโลกครั้งที่ ๒ นะ ตอนนั้นอยู่มัธยม แหมความกล้า
หาญนี่ เข้ามาสมาธิเดี๋ยวกูจะไปตีมีง ยามญูปุ่นถือปืน ถือปืนอะไร เรือจอด ๓ ลำ ปีนทั้งนั้น
ไม่เหลียวหลังเลย ดูแต่เรือ ปีนนะ นี่ปีนพวกอีก ๓ กระบอก ลูกกระเบิดอยู่นี่อีก ถือปืน คนไทย
มีสมาธิ มีไหมโอเคเลย ย่องเข้าไป ถ้าไม่มีสมาธิ จะย่องไม่ได้นะ ไม่กลัวมันหรือ กล้าแต่สมาธิ
ทางเลว ทางไปขโมยปีน พอไปถึงบับ คนไทยขี้ขโมย มันมีสมาธิอยู่ มันทำยังไงรู้ไหม แหย่
ไม่ใช่ขู๊ แหย่ทำไม แหย่ทหารญูปุ่นทำไม มันมีปืน นี่มันดูเรือมัน ญูปุ่นนี่โง่งนี่ ดูแต่เรือ ข้าง
หลังไม่หันมานี่ เรือจอดแล้วมันยืนยามอยู่บนตลิ่งใช้ใหม่ มันดูแต่เรือ มันอยู่คนเดียว แล้ว
นอกนั้นนะไปราวง คนไทยล่อไปราวง ราวง แล้วก็เดี๋ยวกก็มาเอาของในเรือ แหย่เพื่ออะไรนะ
แหย่เพื่อหันจำไว้ พอหันก็เบรียงนี่ เขาเรียกว่าตีหัตตดอกไม้ ถ้าไม่หันมันจะไปตีไม่ได้

ถ้าไม่มีสมาธิจะไปแหยมมันได้หรือ เตียวยงตาย เข้าใจคำนี้ไหม พอหันมาบีบ เบรียง
เลย ไม้คมแฝกสลบเลย สลบก็แย่งปืน สลบเลย แล้วพวกก็ถูกลงเรือ ญี่ปุ่นที่มันมัวไปราว
คนไทยไปหลอกให้ราวไปร้องรำทำเพลง กินเหล้า เมายา นี่เราก็จำได้ นี่สมาธิเหมือนกัน
ถ้าเราไม่มีสมาธิยอมไปเอาไม่ได้ แต่สมาธิแบบนี้เรียกว่า **โลกียปัญญา ปัญญาทางโลกีย์**

แต่ **สมาธิทางดี** นี้ มีน้อยคนที่จะกล้าสร้าง**ความดี** กล้าทำความชั่วมีมาก ถ้ามันไม่
มีสมาธิมันโกงเงินไม่ได้ หาวิธีโกง อย่างไรก็ตามจะโกงได้แนบเนียน โกงพี่โกงน้อง สมาธิทางเป็น
นักเลง โกงได้แนบเนียน โกงอย่างไร ก็ใช้สมาธิ แต่สมาธิทางโกง สมาธิทางเป็นนักเลง สมาธิ
หัวไม้ ต้องใช้สมาธิทั้งนั้น แต่ก็เกิดปัญญาทางเลง แต่สมาธิอันนี้มันในความดี สามารถจะ
มั่นใจในการสร้าง**ความดี** เป็น **ปัญญาโลกียะ** แปลว่า แก้ปัญหา นี่ตัวนี้ ทั้งไม่ตีความ เรา
ตีความได้แล้ว ปัญญาอยู่ตรงไหน เหมือนอย่างพวกเรานี้ มีหัวปัญญาทั้งนั้น ปัญญาทางโกง
หรือเปล่า ปัญญาทางสร้าง**ความดี**มันอีกอย่าง มันจิตมัน

บารมีชั้นประถม คือ **ความเพียร** จะไปพูดแต่ความเพียรทุกครั้งได้หรือ สมาธิมี
หลายชั้น ความเพียรชั้นประถม **วิริเยน ทุกขมจเจติ** บุคคลล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร ถ้า
ไม่มีความเพียรล่วงทุกข์ไม่ได้ แต่ชั้นชั้นสูงแล้ว ชั้นชั้นมัธยม บารมีคือการสะสม สะสมบารมี
สร้าง**ความดี**ในจุดมุ่งหมายของตน ขึ้นมหาวิทยาลัย บารมีแปลว่าอะไร แปลว่าไม่กลัว บารมี
แปลว่ากล้า จะต้องทำงานต่อไป ไม่กลัวใครทั้งนั้น นี่ชั้นสูง มันต้องตีความแยกประเภทไป

เตียวนี้พระสอนรวมไปหมดแล้ว ไปสวรรค์นิพพาน มันต้องได้หลายอย่าง เช่น **สติปัญ**

ฐาน ๔

นี่เราเจอพระท่านในป่ารำลึกชาติได้

สองรำลึกถึงบุพการีได้

สามรำลึกชาติครั้งอดีตได้

สี่รู้กฎแห่งกรรมที่ตนทำกันไว้

ห้าแก้ไขปัญหาใหญ่

เท่านี้เหลือกิน เหลือกินเลย ไม่ใช่อย่างเดียว และไม่ใช่ว่าขอมาที่เราทำ **หนอนี่**ของ
พระพุทธเจ้าแท้ หนอนี่แปลจากคำว่า **วะตะ** เป็นภาษาบาลี **อนิจจา วะตะ สังขารา สังขาร**
ไม่เที่ยงหนอ **อัญญาสิ วะตะโก โภณทัญญเ** โภณทัญญะเห็นดวงธรรมแล้ว**หนอ** ที่นี้วุ่นวาย
หนอ คือ ยสกุลบบุตร เป็นคำหนอ... หนอตัวนี้รังสติดีมาก ให้อยู่กับจิต รังจิตให้อยู่กับสติให้ได้
เช่น แสงนีออน บัลลาค สตาร์ทเตอร์ แล้วจะให้หนอตติดสตาร์ทเตอร์ทำให้ไฟติด ถ้าไม่มี
สตาร์ทเตอร์เอาออกเสีย ไม่ติดหรอก เป็นสื่อสำคัญมาก คือ สตาร์ทเตอร์ **หนอนี่เป็นสื่อให้**

สตอยู่กับจิต เรียกว่า หนอ... โ้อหนอ โกรธหนอ... เสียใจหนอ... หนอที่ทำให้เป็นกรม
ประชาสัมพันธ์ สื่อสารประสานงาน ให้จิตกับสตอยู่ด้วยกันให้เกิดปัญญา เปิดสวิตช์ปั๊
สตาร์ทรถปั๊ ๆ ๆ ๆ ๆ ทำให้ไฟติด ต้องตีความให้ละเอียด เดี่ยวนี้พระสอนให้ไปสวรรค์
นิพพานหมด หนึ่งบวชชีพรหมณ์ไปสวรรค์ ไปนิพพานมานั่งคุยกันตามบ้าน ใช้ได้หรือ ไร
ปัญญา นี้บารมีชั้นประถม บารมีชั้นมัธยม มีความเพียรในทางดี บางคนชั้นประถมต้องความ
เพียรอย่างดีก่อน หนูตั้งใจเรียนหนังสือ ขยัน แปลว่าบารมี แปลว่าความเพียร แต่ชั้นมัธยม
แล้วไม่ใช่อย่างนั้นแปลว่าอีกอย่างหนึ่งเพิ่ม เพิ่มแปลว่า สร้างบารมีในทางดี สร้างความดี
ขยันสร้างความดี ขยันทำดี ไม่ใช่ขยันทำชั่ว บารมีชั้นมหาวิทยาลัย ฉันทกล้าที่จะสร้างความดี
ไม่กลัวใคร ไม่กลัวใครนินทา

หลวงปู่เส็ง ท่านเป็นเจ้าของคุณอุริยคุณาธาร ท่านก็บอกว่า เดี่ยวเราจะไปเทศน์บ้านโน้น
นะ ไปเทศน์บ้านหนึ่งชื่อนั้น ๆ แล้วจึงกลับ แล้วท่านนั่งทางใน ไม่มีใครได้เลยนะเฮอะ มีใคร
ได้ไหม เคยมีลูกศิษย์เคยได้ไหม ไม่มีหรอก อาตมาไปอยู่กับท่านที่ขอนแก่น ที่น้ำพอง ที่
เขื่อนอุบลรัตน์ ที่ที่พระเมตตามาสอน อยู่ในดงในป่า พระอรหันต์ไม่ได้้อยู่ตามวัด ไม่มีพระ
อรหันต์ อย่าไปเชื่อใคร พระอรหันต์มีก็เข้านิพพาน แล้วท่านอยู่ในกรรมของท่าน ไม่มีสุขไม่มี
ทุกข์ แล้วท่านก็เข้าสมาธิ สักชั่วโมงท่านก็ออกมา ท่านบอกนี่เธอ ฉันไปเทศน์มาแล้ว เราก็
นึกเอาท่านเจ้าคุณอาจารย์ไปเทศน์อะไร นี่เราเป็นพระหนุ่มบวชใหม่ ๆ

รุ่งขึ้นอีกวัน ยายนั้นมาแล้ว โ้อโ้อ พระเดชพระคุณไปเทศน์ได้ซึ่งใจเหลือเกิน ฟังกัน
๑๐ กว่าคน แล้ว ๑๐ คนเป็นพยาน ก็ท่านไปที่ไหนละ ท่านอยู่ที่นี่ ท่านไม่ได้ไปไหน อาตมา
ใช้ตำรานี้ ไม่งั้นอาตมาจะแผ่เมตตาไปยุโรปหรือ ไปเข้าบ้านญวนบ้านลาวได้ยังไง นี่ไม่มีใคร
ได้ พุดให้พวกเราฟังกับที่ไปยุโรปมา ว่าเราไปสอนมา ๒ คีน นี้อึดดี แผ่เมตตา แล้วก็
สามารถจะไปเทศน์ที่นั่นได้ แต่อันดับ ๒ สมาธิยังไม่พอกี่ฟังธรรม ถ้าสมาธิเต็มที่แล้ว
เหมือนว่าไปเองเลย ไปเทศน์ให้ฟังอย่างนี้ แล้วบางคนนี่เขาบอกให้แผ่เมตตา เราแผ่เมตตา
เราแผ่ไม่ออก ไม่รู้จะทำอย่างไร หมดกระแสไฟ หมดแล้วอย่างนี้ ทุนไม่มีเลย เหมือนหม้อ
แบตเตอรี่เก็บไฟไม่อยู่จะช่วยไม่ได้ เก็บไฟไม่อยู่แล้ว เหมือนรถที่มันต้องใส่ท้ายไปอย่างนี้
เก็บไฟไม่อยู่จะทำอย่างไร นี่ปัญหา ถ้ามดีแล้ว มันไม่ใช่อย่างเดี๋ยวดังหลายอย่าง ต้องสะสม
กัน เหมือนอย่างอาจารย์ ใช้ดี ใช้วิชาประสบการณ์มาก ถ้าเราได้มีอย่างเดียว เอาอย่าง
อาจารย์ เรียนแพทย์จบ ไม่เคยรักษาโรค ไม่เคยรักษาคนไข้จะเก่งไปได้ไหม คนไข้เป็นกำลัง
ถ้ารักษาได้มาก อาตมาถึงบอกแพทย์ว่า สำเร็จแล้วอย่าเพิ่งไปที่ไหน ต้องไปอยู่โรงพยาบาล
ให้มีชื่อเสียง ให้คนรู้จัก เอ๊ะ เก่ง รักษาโรคหัวใจเก่ง รักษาโรคปอดเก่ง หมอคนนี้มีชื่อ เปิด

คลินิก ใครจะมารักษาล่ะ ต้องมีประสบการณ์เก็บเล็กผสมน้อย ไม่ใช่ หนอ... หนอ... อย่างเดียว

บางคนเขาก็ไปเข้ากัน ๗ วัน ไปญาณ ๑๖ แล้ว อะไรมันจะมากไป ญาณ ๑๖ ก็ยาน โดงเตงนะอะไร เราไม่เคยยังไม่ได้ผ่าน

อาตมาไปได้หลวงพ่อดตมาอีก ๒ ข้อ ต้องหลายครูและต้องจำเอามาประยุกต์ ไม่ใช่ วิปัสสนาแบบสอนกันเดี๋ยวนี้อันนี้ ต้องประยุกต์ หมุนสมองให้ทันสมัย ให้ใหม่เสมอ สอนเด็กรุ่นใหม่ให้เข้าใจ

ที่เรากราบกันไป เบญจางคประดิษฐ์นี้ ประเพณีไทย ไม่ใช่คำสอนพระพุทธเจ้า

คำสอนพระพุทธเจ้ามีคำเดียว ผู้ใหญ่มา ยินลูก ยินรับ ยินคำนับผู้บังคับบัญชา แสดงฐานะใหญ่ อย่างนี้ดูตาย ผู้ใหญ่มาขึ้นขึ้นสิ นี่พระพุทธเจ้าสอนให้เป็นอย่างนี้ อาตมาไปรู้มาจากประเทศศรีลังกา กราบนี้ประเพณีไทย คนไทยสมัยสุโขทัยมีมารยาทแบบคนไทย แล้วทีเบตกราบยังงี้รู้ใหม่ นอนเลย นอนกราบเลย เอ้าเราลองสิ เดี่ยวออกไป เจอบีบ นอนกราบเลย เอ๊ะ เมื่อเข้ามาดี ๆ แท้ ๆ เป็นอะไรไป เอ๊ะ เมื่อเข้าก็ดีนี่นะ เลยพวกเราก็เอ๊ะ อะไรนี่

ประเพณีจีนคนเขากราบยังงี้รู้ใหม่ กราบสมองก่อน ศีรษะลงมาปลายเท้า แล้วกราบมือ ๒ เท้า ๒ สมอง ๑ จึงกราบอย่างนี้ แล้วก็กราบลงมา แล้วกราบอย่างนี้ ๆ เราไปเมืองจีนมาแล้ว รู้จริงเลย จีนเมืองไทยกราบไม่เป็นหรอก ต้องมาเรียนนี่ แล้วก็ต้องมาเรียนที่นี้ ก็คงจะลำบาก เอาละดีแล้ว ประเพณีเขาต้องทำทั้งนั้นแหละ ไม่ทำ มันเสียประเพณีไปเลย อย่างที่แผ่เมตตาหรืออะไรก็ตาม เราไปเมืองจีนก็รู้ เลยรู้ประเพณี เขาต้องไหว้สมองก่อน ไหว้พ่อแม่ ไหว้ที่หัวรดน้ำดำหัว คนจีนนี้เขาไหว้ลงมา นะ ยืนไหว้ แล้วต้องมานั่งไหว้ แล้วต้องยืนอีกถึง ๓ ครั้ง เขาต้องกราบสมอง เดี่ยวทำทำให้ดูก็ได้ อย่าเพิ่งร้องนะ ไปรู้มาจากปักกิ่ง เขาต้องยืนก่อน เขาต้องยืนนะ ยืนแล้วต้องไหว้ นี่เขากราบอย่างนี้ เมืองไทยไหว้ เออ เขามี ๓ ขั้นตอนนะ ไหว้เจ้าครั้งนะ ไหว้ทางหัวลงมา มือ ๒ เท้า ๒ สมอง ๑ แล้วลุกยืน นี่เราไปเมืองจีนมา โอโฮ นี่กว่ามันจะมาทำอะไร ข้าพเจ้าขอคารวะ มันส่งภาษา รู้ได้ ต้องรู้จริงหน่อยสิ ต้องกราบมีระเบียบเรียนมาแล้ว เดี่ยวไปอยู่ปักกิ่งดีกว่าสบาย แล้วเขาจะสอนอาตมมะ ดอกเตอร์คนนี่จบฝรั่งเศส จบอะไรหลายอย่าง แกก็มาเยี่ยมหลานแก อายุ ๗๒ แกปลดเกษียณ แล้วเป็นประธานคอมมิวนิสต์ เป็นที่ปรึกษาเตียงเสี่ยวผิง หน้ายาว ๆ

มีพระหลวงเตี้ยวัดโพธิ์องค์หนึ่ง แล้วก็สมเด็จพระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง แล้วนอกนั้นก็วัดชัยพฤกษ์ แล้วก็วัดสังเวช แล้วก็ดอกเตอร์ที่ปักกิ่งแกก็มามองดูพระ แกไม่พูด แล้วพวกนั้นเขาส่งภาษาจีนบ้าง ภาษาอังกฤษบ้าง ภาษาจีนกลางอะไรบ้าง ก็ว่ากันไป แล้ว

เราก็มานั่งอยู่ที่ก่อนอิฐ ๒ องค์ วัดดอนเมือง สักประเดี๋ยวดอกเตอร์มาแล้ว แกเดินมาแล้ว ก็ใช้ภาษาใบ้ ภาษาจีนกลางเราก็ไม่เข้าใจนี่ ภาษาอังกฤษก็ไม่ชัด แกก็มาชี้หลัก พอละครรถตู้ ขอดูบัตร เราก็เอาบัตรให้แกดู พักที่โรงแรมชั้นหนึ่ง แล้วแกก็อธิบายให้เราฟังว่า ๔ ทุ่มจะเอารถคันนี้มารับไปที่บ้าน แล้ววัดดอนเมืองก็รู้ แต่ก็ทำเป็นไม่เข้าใจว่าเรื่องอะไร อาตมาก็พยักหน้า โอเค แล้วก็มียาเสียที่เกาหลุน ที่ชายเค็กที่ฮ่องกง แกก็เอาด้วยคนหนึ่ง แล้วก็อาหมวย ๓ เขารู้เรื่องนี้ดี เขาก็มาส่งภาษากัน เขาบอกกับเราว่า ผมไปที่บ้านพอ ๔ ทุ่มกว่า ๆ มั้ง รถคันนี้มารับ เราก็ไป พอได้ตำรามาทิเคยเล่าให้ฟัง ดอกเตอร์คนนี้แกอายุมากแล้ว แกก็จับชีพจร แกส่งภาษาจีนกลางเลยว่า มีครอบครัวหรือยัง เขาก็บอกว่าไม่มี โสด แกกร่อยเลย ปากเนี่ยโกหกนะ จิตโกหกไม่ได้ คุณมีเมีย ๓ คน มีลูก ๕ ผู้หญิง ๒ ผู้ชาย ๓ โอโฮ นี่ทำให้เราได้ตำรา ไม่ต้องไปจับมือเขาหรอก ไปจับมือเขาทำไม ดูหน้าก็รู้แล้ว เห็นหนอ เห็นหนอ ทำไม่ได้ เห็นหนอนี้ก็รู้แล้ว แต่เราจะพูดทำไม แต่ไม่ใช่รู้ทุกเวลาการใช้ไหม ถ้าสติเรามันรวมจิตไว้เป็นพลังให้ได้ รู้ตอนนี่ ถ้าตอนนี่กำลังฟังชานอยู่ จะไปเห็นคน จะไปรู้ได้ยังไงทุกครั้งไป ไม่ใช่ทุกครั้งจะได้ เห็นหรือยัง ถ้าเรารุ่นวาย กำลังยุ่งงาน คนเดินมาไม่รู้ ให้เราตั้งใจเถอะไม่รุ่นต้องรู้แน่ ๆ ว่าคนนี่หน้าเป็นอย่างไร โหงวเฮ้งเป็นอย่างไร

ถ้าเราไม่สำรวจจิตไว้ แล้วเราก็ยุ่งเรื่องงานอย่างนี้ จะไปรู้ได้ทุกคนหรือ ไม่รู้หรือกเชื่อเถอะ ใครบอกรู้ได้ตลอดเวลาโกหกเรา พระเดี๋ยวนี้รู้จึ้งเลย พวกโกหกทั้งนั้น หลอกเรานะสิ มันรู้เป็นบางครั้ง เหมือนบางครั้งเราสมาธิดี สติดี มันจะสังฆรณ์ว่า เรื่องนี้จะเป็นอย่างนี้ เรื่องนี้ต้องเป็นอย่างนั้น แล้วเป็นจริงด้วย ลองสังเกต ถ้าเรากำลังฟังชานรุ่นวายไม่รู้หรือก ถ้าหากว่าอาจารย์ลองไปสวดมนต์ สวดมนต์ตั้งสติไว้ซิ เมื่อสติดี แล้วจะเดินทางไปได้ เดี่ยวไปเจอคนนั้น เขาบอกว่าคนนั้นป่วย สติบอกเลย ตาย คนนั้นเป็นอย่างไร เขาว่าไม่ดีซะแล้ว แล้วคนนั้นต้องถูกรถชน ไม่ผิด มันสังฆรณ์จิต เราจำได้ สังฆรณ์ตัวนี้ แปลว่า สติระลึก จำตรงนี้ไว้ให้ได้ สะสมเข้าไว้ให้มันเข้าใจ ว่าจิตเข้าออกให้มันถูกต้อง เดี่ยวรู้แน่ ๆ แต่ไม่ใช่ที่เราดูหน้ากันจะรู้ทุกคนไปเมื่อไหร่เล่า ถ้ารู้กันทุกเวลาทุกคน โกหก จำไว้ มันรู้เป็นบางเวลา

ถ้าเราสติดี เรามั่นใจของเราแล้วบ๊ีบ เราสวดมนต์ไหว้พระ ถ้ารู้ บางทีถ้าเราไม่ฟังชานคนเดินมาบ๊ีบ ไม่ต้องบอก กำหนดเสียงหนอ เดินมาบ๊ีบสัมผัสจิตเลย บอกว่าคนนี่กำลังเป็นอย่างนี้ ไม่ผิด ต้องสังเกตนาน ๆ เพราะตำราที่ปู่ย่า ตายาย สอนเรา ท่านใช้สังเกตการณ์ เช่น บางคนบอกพรุ่งนี้ฝนตก เมฆมันมาทางนี้ แล้วตกจริง แต่เดี๋ยวนี้อย่าไปทายนะ เรื่องวิทยาศาสตร์มันเยอะ อย่าไปทายนะ ผิดเลย เมื่อก่อนทายได้ เมื่อก่อนเขาทายไว้ว่าอย่างนั้น ๆ น้ำมาก น้ำน้อย มันปกติ เดี่ยวนี้มันตัดไม้ทำลายป่า ไปทายนะได้หรือ ดินฟ้าอากาศแปรปรวนหมดแล้ว เห็นไหม แล้วก็ฝนทำเทียมได้ ทำจังหวัดสิงห์บุรีไปตกที่ลพบุรี ทำลพบุรีไปตกที่

กรุงเทพฯ ๓ วัน ๓ คืน เห็นใหม่เล่า ตกไม่ตรงที่เลขนะ ตรงที่หมอดมั้นก็รู้หมดทุกคนสินะ
เข้าใจใหม่ ยาก นี่สงสัยถามเลย เราต้องสะสมหลายอย่าง เพราะคนเรามันมีนิสัยไม่ตรงกัน
แล้วอาตมาจะเรียนมันทุกอย่าง อย่างเดียวไม่ได้ ต้องหลายอย่าง เพราะอาตมาถนัดด้าน
กรรมฐานมาก่อน และถนัดทางไสยศาสตร์ด้วย เดี่ยวนี้เลิกแล้ว เสกเศษผ้าให้เป็นตัวกระต่าย
วิ่งเรียงหยองแหง ๆ สักประเดี๋ยวอีกไม่เกิน ๓๐ นาทีก็กลายเป็นเศษผ้าเหมือนเดิม แล้วก็
เอามาแกงกินก็ไม่ได้ ไปดูบ้านอาจารย์มีเงินเป็นพันล้าน มีต้นไม้อย่างนั้น รู้จริง เห็นจริง แต่
เขาจะให้เงินเราไหม น่าจะหันมุกกลับมาดูตัวเราว่า สดางค์ในกระเป่าพอเลี้ยงลูกไหม พอให้
แฟนไหม พอจะส่งลูกไปเรียนสูง ๆ ไหม ให้ดูตรงนี้ เลยเราก็ต้อลิม ของมันมีจริงทั้งนั้นนะ

เมื่อก่อนเราเป็นเด็ก ๆ นะ ขอโทษเถอะพูดคำหยาบ ทำให้คนฉี่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง
นั้นตาย ตรงนี้ก็ทำ ตอนเป็นเด็กไปเรียนกับพระเขมรลองคนในบ้านก่อน ไม่รู้จะลอกใคร ลอง
คนในบ้านเลย เออไม่จั้นมันไม่ขลัง ลองพี่สาวเข้าให้ พี่สาวตายไปแล้ว เราจะไม่ให้พี่สาวฉี่
เราก้ไปทำ วิธีการไม่ยาก ไปตัดไม้กระบอก ไม้ทุ่มผี รู้จักไหม ที่เขากระทุ้งผีแล้วก็ทิ่มทองผี
ตอนเผาในป่าช้า เอาไม้แบบนี้ สมัยนั้นไม่มีเมรุ ต้องไป ๖ โมงเย็นด้วยในป่าช้า จะมีสมาธิไป
ได้ไหม ไปในป่าช้าได้ไหม ที่เขาฝังผีนะ ใต้ไซ้ไหม ถ้าได้ มีสมาธิ องค์กรนี้ไปต้องค์เดียว แล้วก็
กำลังเผาไฟอยู่ แล้วคนที่ตายผูกคอตาย เราเป็นเด็กนะ มีสมาธิมาตั้งแต่โน่นแล้ว สมาธิอะไร
รู้ไหม สมาธิทุกอย่าง ทั้งขโมยก็เก่ง ลักสดางค์ยายก็เก่งด้วย อ้าวไปทำอย่างไร ไม้ที่เขาทิ่มผี
ไปก็เอายันต์ไปวาง ๔ มุม แล้วก็เรียกจิตวิญญาณ แล้วก็ตัดกระบอกนี้มา ตัดมาแค่นี้ สมมติ
อยากจะทำหลวงตาว่าจะไม่ให้ฉี่ละ จะให้ปวด ขอโทษนะ หลวงตาไปฉี่ไว้ที่ไหน เราก้เดินไป
นะ หันหลังหยิบเอาฉี่ที่ตินนี้ เอามาใส่ในกระบอกของเรา ๓ กำมือ แล้วไปเอาตัวแมลงภู่ที่มัน
ไซ้กระดานบ้านก่อน เล่นพี่สาวเราก่อน ตอนนั้นอยู่มัธยม ๒ พี่สาวก็ปวด ฉี่ไม่ออก ๒ คืน ๒
วัน แล้วฉี่ไม่ออก ปวดอื้อย ๆ แล้วต่อไปก็ต้อตาย ถ้าหากว่าไอ้ตัวแมลงภู่ที่อยู่ที่นี่ตายนะ
พี่สาวต้อตาย เลยเราก้ไปเตี้ยมเรื่อง เอาคนตาเข้าเป็นหมอ เราก้บอกกับโยมแม่เรา เราบอก
เตี้ยมจะไปตามหมอ ให้ตั้งเงินไว้จำนวน ๖ บาท แล้วก็มาทำน้ำมนต์ ทำน้ำมนต์แล้วก็รดไป
บ้าง เราก้ไปแก้เอาแมลงภู่ออก มันก็หายปวด เลยเราก้แบ่งคนละ ๓ บาท ได้ ๓ บาทบาปจ้ง
เลย เลยว่าของมีจริง แต่กล้าไปหรือเปล่า เดี่ยวนี้ป่าช้าไม่มีอย่างนั้น แต่ทำได้แล้วเลิกก็ตอน
เป็นพระนี่เลิกหมด

ถ้าเรามีคาถาป้องกันได้ ถ้าไม่มีคาถา มีสติอย่างเดียวป้องกันได้ คาถานี้ต้องการ
สวดให้มีสติเท่านั้นเองนะ ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะ ผีไม่เข้า เจ้าไม่สิงหรือก ลองดูได้ คาถานี้
มันทำให้มันใจ มันไม่ได้ขลังหรือก เช่น นะโมพุทธายะ แล้วผีไม่หลอก เราก้มั่นใจว่าไม่
หลอกจริง ก็ว่าคาถานั้นจริง ๆ มีสติจริงผีจะหลอกได้ยังงั้ ต้องหลายอย่าง ต้องวิจัยหลาย

อย่าง สมาริมันคงเราไม่กลัวใคร ถ้ากลัวอย่าไปนะ เช่น แมวขับหนูมาครืน ๆ วิ่งหนีบ๊อบ ตาย
เลยนะ ตายเลย ก็ที่วัดนี้คนตาย ๖ คน ที่ต้นมะขามตาย ๖ ศพ ผีหลอก ต้นมะขามสั้นร้องฮือ
ๆ ตอน ๑๘ นาฬิกา แล้ววิ่งเลย วิ่งไปเก็บหัวโขนโกนใบตาลแล้ว วิ่งไปหัวใจวายตาย เวลาอยู่
ในโบสถ์นะ เราเอ๊ะ ฝั่วนี่ดูจัง เราเพิ่งมาอยู่ใหม่ เราก็อึ้งมันดูยังไง ร้องฮือ ๆ แล้วก็ตื่นไม่
หวั่นเลยนะ หวั่นเลย แล้ววิ่งเลยเข้าที่หลัง เลยเราก็บอกเตี้ยจับผีถ่วงน้ำ บอกให้เด็กวัด ไป
เอาหม้อมา เตี้ยเอาผีเข้าหม้อ ก็หลอกเด็ก เราก็อึ้งจะขึ้นไปดูแต่ตอนเย็น ๑๘ นาฬิกา ฮือ
อีกแล้ว แล้วก็หวั่นเลย เราก็อึ้งไป เราก็อึ้งแล้วนะ เรามีสมาริยังไม่พอ ให้เด็กมันออกหน้า ให้
เด็กออกหน้า เราอยู่ข้างหลัง เด็กมันก็บอก ท่านทำไมไม่ออกหน้าล่ะ เออเอ็งขึ้นไปก่อนสิ ข้า
จะได้อ้อคาตามไป ถ้าข้าออกหน้าคาตามันไม่ขลัง เด็กมันเชื่อผู้ใหญ่ ไปเลยก็ไปเจอผีเลย
มันมีโพรงนกแสมที่ตาใหญ่ มันเอาหนูมาให้ลูกมันแล้วมันก็ตีปีกร้องฮือ ๆ แล้วพอตีลมพัดมา
ต้นไม้อีกหวั่นแล้ว ร้องฮือ ๆ ไปบนยอด ก็ว่าผีใช้ไหมล่ะ ตายได้ ๖ ศพ เลยเราก็อึ้งมาถ่วง
พุดยังงี้รู้ไหม ด้วยการโค่นต้นมะขามซะ ก็ให้ลูกมันโตก่อน ให้มันไปหมดแล้ว เราโค่น
ต้นมะขามเผาถ่าน นี่หน้าโบสถ์นะ ตั้งแต่นั้นไม่เห็นผีหลอก จับได้เลย

นี่เป็นอย่างนี้ อย่าตกใจ ตั้งสติไว้ ผีที่ไหน ถ้าผีมันต้องออกมาอย่างอาจารย์สิ ออกมา
พูดอย่างนี้ ผีตาโบ้ มือใหญ่ ๆ นะผีโทรทัศน์ ผีเก้ ไม่งั้นผีในโลงต้องออกมารายงานตัวที่นี้ได้
แล้ว มีพยานอาจารย์วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ผมนำกราบหลวงพ่อครับ มาอบรม ๆ ได้อย่างไร
ยังอีก ๓ วัน ผมถูกรถชนตายแล้วครับ อะไร รถชนตายมาได้อย่างไร แล้วก็เล่าให้ฟัง พระก็
ช่วยเป็นพยาน เราก็อึ้งแล้ว เป็นผีไม่เป็นผี ตาไม่กะพริบ แล้วเวลาเดินกลับไป เอาเบ้ไป หลวง
พ่อครับ ให้ผมอยู่ที่ไหน บอกดูเอา พระปริยญาโท เอก ก็นอนดู เราก็อึ้งนอมนั่ง เออ ใช้ ผีแน่
เท่าไม่เหยียบพรม เดินก้าวไปบนนี้ เตี้ยใครมาที่วัด ต้องสังเกตดูหน่อย เท่าเหยียบพรม
หรือเปล่า ถ้าไม่ละต้องจำได้เลย ใช้แน่ นี่เรารู้หมดเลย ต้องหลายอย่างนะ ไม่ใช่เรียนอย่าง
เตี้ย ต้องรู้หลายเรื่องใช้ไหมล่ะ ถึงจะไปสอนเขาได้

ถาม ท่านเจ้าคุณครับ ขอเรียนถามว่า ที่ผมได้ฟังเทศจากท่าน อ่านหนังสือจากที่
ท่านได้เขียนไว้ ถึงลักษณะเด่นของท่านเจ้าคุณอยู่อันหนึ่ง ก็คือสมาริที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการ
แก้ปัญหาให้กับคน ในส่วนนี้ไม่ทราบว่าจะเดชพระคุณได้รู้ขึ้น หรือได้รับแรงบันดาลใจ หรือ
ว่าได้รับการประยุกต์ หรือว่าให้ประสบผลอย่างไรครับ

หลวงพ่อ ไม่ใช่ ปัญหาง่ายที่สุด แต่ไม่มีใครมาทำตรงนี้ มาเอาสมาริอย่างอื่นกันเสีย
มาก ก็แก้ปัญหาในตัวนี้ คือ จิต ธรรมชาติต้องคิดอ่านอารมณ์ รับรู้อารมณ์ให้ได้เหมือน
เทพบันทึกเสียง ก็เข้าใจตรงนี้ จิตไม่มีตัวตน มันเกิดตรงไหน ตาเห็นรูปเกิดจิต หูได้ยิน
เสียงเกิดจิต แก่ตรงนี้ เสียงหนอ... เขามาถามว่า หรือมาพูด ตั้งสติไว้ เตี้ยรู้เลยว่านี่โกหก

หรือเปล่า นี่แกตรงนี้ ไม่ใช่มานั่งสมาธิซะก่อนเอาไปแก้ แต่เราต้องสะสมมานานด้วย เห็น
หนอ... นี่คนนี่เดินมา เขามาทำไม เราก็ตั่งสติไว้ ได้แล้วไม่ต้องกำหนดเห็นหนอ... แล้ว เห็น
หนอ... นี่ฝึก ฝึก ถ้าฝึกได้แล้วไปกำหนดทำไม เหมือนทหารขวาน หักฟัน แขนซ้าย
แขนขวาวันทายูธ วันทยหัตถ์ นี่หัด พอเวลาไปรบ ทหาร...พวกก็ตายหมดนะสิ เข้าใจนะ
แล้วที่นี้ เห็นหนอ... เราไม่ต้องไปกำหนดหรอก ถ้าสำรวจจิตไม่ได้ มาแล้วย้อมมาแล้ว เป็น
มิตรตอนกู่ เป็นศัตรูตอนทวง อย่าให้ โกงแน่ นี่ปัญหา แก้ไม่ใช่ที่เรารวมไว้ก่อนนะ นี่แก้
สำหรับคนที่นั่งกรรมฐานเท่านั้น แต่ต้องสะสมมานาน ไม่ใช่มาทำ ๗ วันเท่านั้น แล้วแก้ได้
ต้องใช้เวลา ใช้เวลานาน ถ้าเกิดบิ๊บได้หมดเลย ได้หมดเลย ถ้าหากว่าตอนนี้กำลังฟุ้งซ่านนะ
กำลังเสียใจ กำลังกลุ้มใจ ยังไม่แก้ตัวเองได้ แก้ตัวเองไม่ได้ ไปแก้คนอื่นไม่ได้ เข้าใจตรงนี้
อีกอย่าง ถ้าเรายังกลุ้มใจอยู่นี้ จะแก้คนอื่นนี่ก็ผิดเลยนะ คอมพิวเตอร์ตีผิดแล้วนี่ นี่กระแสไฟ
ไม่พอ ตีคอมพิวเตอร์ผิด ก็สะสมมาผิด นี่ตรงนี้

การแก้ปัญหาไม่ยากเลย แต่ต้องแก้ที่ตัวเองก่อน ถ้าแก้ตัวเองได้แล้ว ถึงจะไป
แก้คนอื่นเขาได้ ต้องเขามีเต็มแล้ว ๘๐% ถ้าเรามีแค่ ๖๐% อย่าไปแก้ปัญหาผู้อื่น แก้ไม่ได้
เลย แต่ที่นี้เราให้เขามานั่งกรรมฐาน ต้องให้เขาแก้เองนะ เราอย่าไปแก้ทุกคนไม่ได้หรอก
เพียงแต่แนะแนว แนะนำให้คุณไป คุณอย่างนี้แนะแนวอย่างนี้ เอาไม่เอา ไม่เอาเลยไป แต่
เราจะไปแก้ปัญหาดังที่กล่าวมาคงไม่ได้ อย่างนี้ แต่เราแผ่เมตตาได้ ว่านี่หม้อแบตเตอรี่ไฟ
ครบ เก็บไฟอยู่ด้วย แผ่เมตตาได้ง่ายด้วย ถ้าหม้อแบตเตอรี่รั่วแล้วหมดกุกุสแล้ว แผ่ไปไฟ
ไปเข้าหม้อก็เก็บไม่อยู่ เก็บไฟไม่อยู่ ช่วยไม่ได้เลย นี่เป็นอย่างนี้ แล้วใครมานั่งกรรมฐาน จะ
เอาสวรรค์นิพพาน โอ๊ยหลวงพ่อบอกช่วยแผ่เมตตาให้หนูหน่อย จำให้สำเร็จไว ให้สำเร็จวันนี้เลย
โอ้โฮ เรียน ม.๑ - ม.๖ ตั้ง ๖ ปี แกจะเอาวันเดียวจะให้เชี่ยวชาญหรือ นี่เหตุผล ต้องสะสมนาน
ไม่ใช่ว่าได้วันเดียวหรอก ต้องค่อย ๆ สะสมไปเรื่อย ๆ ถ้าเราทำงานกรรมฐาน ดาดู หูฟัง
ปากนี่ นี่เราทำงาน ก็คือกรรมฐาน สะสมเข้าไว้ แล้วผิดถูก จะได้สะสมเข้าไว้ นี่ผิด นี่มันถูก
เดี๋ยวรู้เลย แล้วคนอื่นมาโกหก เรารู้เลยว่านี่เพื่อนมาโกหกเรา สติมันบอกนะ สติเราบอก อ้อ
ไอ้โกหก นี่ก็ไว้ในใจสังฆรณ์ ว่า “สังฆรณ์” หรือ “เทพสังฆรณ์” คำว่า “เทพสังฆรณ์” นี่มัน
บอกได้นะ สถานที่บอกเราได้นะ ว่าที่นี้ศักดิ์สิทธิ์ มีเจ้าพ่ออยู่ที่นี่ มีดวงวิญญาณของปู่ย่าตา
ยาย เพียงนึกเรานึกถึงพ่อแม่เราเท่านั้นนะ สติดีแล้ว เลยเอ่ยอย่าเชื่อเขา ขอได้ล่ะ สื่อนะ
สื่อการสอน พ่อแม่เราล้มหายตายจากไปแล้ว เรานึกถึงพ่อแม่เรา เวลาทำงานสักอย่าง เดียว
บอก คือ ตัวเราเอง ไม่ใช่พ่อแม่ลงมาบอก จัดเป็นสื่อ สื่อนี้หมายความว่าเปิดสวิตช์นะ แล้ว
ไฟฟ้ายิ่งเดิน ทำงานใช้ไหมล่ะ ถ้าหากเปิดสวิตช์แล้ว ไฟฟ้าไม่ทำงานเพราะอะไร สื่อไม่ดี เส้น

ลวดเป็นสนิม ไฟฟ้าไม่เดิน คอยส์ไม่ดี คอมพิวเตอร์ไม่ดีแล้ว แล้วก็ทรานซิสเตอร์เสื่อม ไม่เดิน นี่อันหนึ่งต้องใช้เวลา ต้องใช้หลายอย่าง

ถ้าหากว่าอาจารย์ไปพูดว่า พระท่านไม่พูดอย่างอาตมาหรอก ต้องพูดว่า ญาณโน้น ขึ้นนะ ไปโน้นไปสวรรค์ โอ๊ยนี้ญาณ ๑๓ มาแล้วนี่ ต้องเป็นโสดา เดียวนี้ท่านจะพูดอย่างนี้ องค์นี้พูดไม่ได้หรอก มันคนละสคริปต์ไม่เข้าไซ้เกลเราเลย คนละเส้นลวด อันนี้จริง พระพุทธเจ้านี้ยอดจริง ยอดพัฒนาแล้วยอมรับการเปลี่ยนแปลงของโลก เดียวนี้พระยอมรับ ความเปลี่ยนแปลงของใครใหม่ ใครมาเสนออย่างไรก็ไม่เอา จะเอาแต่อารมณ์ท่าน คือ พระ โอ๊ย ไม่เอา... แล้วเราจะเอายังไง เราจึงเรียกว่า ทิฏฐิพระ มานะประสาน พระมีทิฏฐิสูง มาก เราไปเสนอแนะท่านอย่างไร เป็นครูอาจารย์เรา โอ๊ย... เราเคยเสนอมาแล้ว ท่านไม่เอากับเราหรอก แต่แล้วเราก็ต้องมาทำอีก อันนี้คือการสอน ถ้าคนไม่เอาก็ไม่รู้จะทำยังไง ต้องสะสมมานาน เหมือนน้ำกระบอกตาลที่หยดทีละหยด แต่เราต้องป้องกันอย่าให้กระบอก รั่ว เดียวเต็ม สะไว้เถอะ เหมือนอย่างตุ่มนี้ เราตักน้ำเหนียวเปล่าแล้วปล่อยให้ตุ่มรั่ว ก็เสีย แรงเปล่านะสิ สะสมตรงไหน สะสมตรงอย่าให้รั่ว ก็คืออย่าให้อารมณ์รั่ว อย่าให้ฟุ้งซ่าน

ถ้าเราไม่ฟุ้งซ่านนะ อารมณ์ดีนะ มีพลังนะ มีพลังเลยตรงนี้นะ เอาไปชี้แจงกันได้เลย ถ้าเราฟุ้งซ่านไอนั้น ฟุ้งซ่านไอนี้ อารมณ์ก็รั่ว ก็เก็บไม่อยู่ ไม่มีพลังหรอก มันอยู่ตรงนี้ โอ้โฮ เรากว่าจะรู้อะไรบ้าง ใช้เวลามาก ไม่ใช่ใครมาบอกอย่างไรก็เชื่อ ใครบอกเชื่อ อย่าเชื่อใครนะ เชื่อคนให้ยากไว้ เขาบอกเชื่อได้หรือ ใครบอกเชื่อ ๆ จะเข้ขึ้นแล้วนะ เออวังกันตาเหลือก จะเข้ขึ้นที่ไหนล่ะ เชื่อเขาส่งไปได้ ต้องไปเห็นกับหู รู้กับตาก่อนค่อยเชื่อซิ ตำราจึงเขียน ขึ้นมา เชื่อง่ายสอนยาก คนเชื่อยากสอนง่าย เขาว่ายายคนนั้นไม่ดีเจ้าคะ เชื่ออย่างนี้ เหมือนอย่างไปรักษาстил สารุ อะไรสารุตะพิด สอนยาก คนเชื่อยากเป็นบัณฑิต ใครบอก ยังไงไม่เชื่อ ต้องได้ยินกับหู รู้กับตาต้องประสบกับตาด้วยตนเอง สอนง่ายด้วยเหตุผล ต้องยอมรับด้วยจำนวนเหตุผลข้อเท็จจริง นี่คือจริง อันนี้ไม่มีใครวิจารณ์ เราดูคนนี่ ถ้าอยากจะรู้ว่า คนนี้ดีไม่ดี ไม่ต้องใช้ตำรา ใช้เวลาดูไปนาน ๆ ก็รู้ เดียวก็โกหก ถ้าหากว่าเรามีสมาธิสูง ไม่ต้องดูนาน ดูบ๊ีบเดียว กิริยามารยาทมันจะบอก หนามแหลมใครเสียม มะนาวกลมเกลี้ยงใคร กลิ้ง

ถ้าเราไม่มีสมาธิ ไม่มีตำรา ก็ต้องใช้ตำราพระพุทธเจ้า ดูนาน ๆ เดี่ยวรู้เดียวโกหกเรา แล้ว เดียวก็วังขึ้นวังล่องให้เราดูรู้แล้ว แหมเจอใหม่ ๆ นะดีเหลือเกิน นานไปแล้วก็เสื่อมลงรู้ นิสัยเร็วขึ้น ถ้ายิ่งไปต่างประเทศ ไปนอนรวมกันสัก ๑๕ วัน รู้นิสัยเยอะ ที่เรารักกันนี้แค่อุ่ กันมา ๑๐ ปี แต่ไม่เคยไปนอนรวมกัน ลองไปต่างประเทศไปนอนร่วมกันสิ รู้นิสัยเลย มั่งง่าย มักได้เวลาเราช่วยหิ้วปีกได้ ช่วยอะไรได้ ที่ของเราช่วยหิ้วไม่ได้ นี่คนนี่เห็นแก่ตัว อันนี้เราไป

ต่างประเทศมานะ อันนี้อย่าไปวิจัยเลย คือ พระ จะวิจัยเฉพาะพระ ความเห็นแก่ตัวก็มี แล้วเราช่วยทุกอย่างเลย ของเราท่านไม่หิวให้เลย เลยเราก็ต้องหิวให้ท่านด้วย หิวของเราด้วยนี่สำคัญมาก เขาเรียกว่า พระ แล้วก็สิ่งแวดล้อมของคน คนเราจะรู้ดีชั่ว ต้องใช้เวลานาน ถ้าหากว่า เรามีสมาธิประจำจิตเหมือนมีปรอทวัดไข้ จะรู้ได้เดี๋ยวนั้น แต่ต้องใช้เวลาสะสมมานาน มีเครื่องคอมพิวเตอร์สะสมมานาน เดี่ยวกดปุ่มมันจะบอกคนนี้เป็นยังไง กดปุ่มนี้มาคนนี้เป็นยังไง แต่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่คงที่คงวาเข้ามาสอน ใช้เวลาเหมือนกัน ถ้าหากว่าเราเคยไม่รู้นิสัยกัน ก็อยู่นาน ๆ ไปก็รู้แล้ว เดี่ยวก็รู้แล้ว เมื่อก่อนนี้ไปสอบวิชาการได้แล้ว ยังไม่พอต้องสอบสัมภาษณ์ เขาต้องการดูเซาว์ ว่าน้ำเสียงเป็นอย่างไร มีโหงวเฮ้งไหม แล้วมีเซาว์ฉลาดที่จะทำงานบริษัทนี้ไหม แล้วมีเซาว์ฉลาดที่จะทำงานนี้ไหม จึงต้องสัมภาษณ์ให้ตกไปเดี๋ยวน ๆ รูปร่างสวยจริง แต่นิสัยไม่ผ่องออกไป ออกไป ตกไปคูสิ

คนลพบุรีนี้สอบได้ที่ ๑ เขาถามง่าย ๆ ถามว่าคุณอยู่ที่ไหน ลพบุรีครับ มีกี่อำเภอ ก็มาสอบมาเรียนกฎหมายนี่มีกี่อำเภอ ยกนิ้วแล้ว อำเภอเมืองฯ อำเภอท่าม่วง อำเภอบ้านหมี่ ไปปรากฏออกมาว่าตก เซาว์ไม่ถึง นี่เขาดูตรงนี้ เขาดูโหงวเฮ้ง เดินมาก็รู้แล้ว เดินสายกันอีกแล้ว เดินเป็นนักเลงเลยหรือ ไม่รับเข้าทำงานบริษัท สมมติว่าจะหาผู้จัดการบริษัท วิชาการไม่ต้องสอบ เพราะว่าต้องเก่ง แล้วถึงจะเป็นผู้จัดการ ถ้าไม่เก่งอย่าเป็นผู้จัดการ ถามข้อเดียวพอ ไม่ต้องเขียนวิชาการ คุณจะมาเป็นผู้จัดการบริษัทเรา โกงเป็นไหม โกงไม่เป็น โกงไม่เป็น ไป ไม่เอา เอาอาจารย์โกงเป็นไหม เป็น นั้ อาจารย์โกงเป็นไหม เป็น นั้ โกงเป็นอยู่ที่อย่าง ถ้าได้ ทำอย่างลับเลย อ้าว คุณโกงเก่งมาก นัมเบอร์วัน ได้ที่ ๑ เอานั้ อย่านั้ไป ยังไม่รับหรอก นั้ก่อน นอกนั้นไปให้หมด ใช้ไม่ได้เลย โกงไม่เป็น ลูกน้องโกงตายสิ นั้ตำราเราไม่มีใครไปใช้ตามบริษัทเลย เอาละ โกงเก่งมากถึงพันอย่าง ฎีปุ่ก็สู้ไม่ได้ เมืองจงเมืองจันอะไรสู้ไม่ได้ทั้งนั้นละ เอาละ เข้าหุ่กันเลย อย่านั้บริษัทเรา ช่วยกันทำมาหากิน ได้เงินได้ทองช่วยแบ่งกันใช้ ได้เงินได้ทองมากมายช่วยแบ่งกันใช้แบ่งกันกิน โอเคละ บางคนเป็นไป โกงแล้ว โอ้ยท่าน... หัวหน้าใหญ่ครับ โกงไม่เป็นเลย ชื่อสัตย์เหลือเกินนับแต่สตางค์ ว่าใครจะโกงไป... ไม่รับ มาทำให้บริษัทเจ็ง ก็โกงเป็น ดูหน้าก็รู้ว่าลูกน้องจะโกงยังไง มาตีมาร้ายจะเอาทางไหน นั้สิเป็นผู้จัดการบริษัทเราได้นั้รับเอานั้ละ บริษัทยุพานะ ยุพาจำกัด เดี่ยวตั้งให้ ครับ รับไอ้พวกขั้รถเอ้ย ขั้รถนี้ชนบ้างหรือเปล่านั้ไม่ชนเลย เพิ่งขั้ ไป... ไม่เอา ประสพการณ์น้อยไปอีก ชนคนตายก็คน ๑๐ คน ชนหมาบ้าง ชนวัวบ้าง ชนควายบ้าง เอานั้ก่อน นั้ประสพการณ์มาก เออ ชนคนเรื่องอะไร ผมเมาครับ ไป ๒ ศพชนวัวตายเรื่องอะไรผมกินยาฆ่า ไปไป สอบตก ชนคนตาย เพราะแหมมันสุดความสามารถ ไอ้โฮ...มองไม่ดีแล้วไม่มีใครแล้ว มันวิ่งกลับ ประสพการณ์เขารู้หมด แล้วทำไม แล้วชนวัวตาย เขาจะบอก

ผู้จัดการว่า ถ้าวัวอยู่ ๒ ฟากต้องหยุดที่ผมรู้มานี้ วัวมันอยู่ ๒ ข้าง แล้วเราก็เล่นเรื่อยไป มันก็วิ่งไป ผัวมันวิ่งไปหา เมียดกใจ วิ่งไปหาลูกมัน รถก็ชน ผู้รู้แบบนี้ครับ ต่อไปผมไม่เอาแล้ว ถ้าวัวอยู่ข้างเดียว เล่นไม่มีการผ่านถนน ถ้าแม่กับลูกอยู่กันคนละฟาก ต้องหยุด เดี่ยวก็วิ่งไปหาพ่อมัน แม่มัน คนนี้รับไว้ก่อน คนนี้มีประสบการณ์ โอ... ผมขับรถมา ๓ ปีแล้ว ไม่เคยชน ไม่เคยเสียบคาน ไปไม่รับ คนชนคนมาก ประสบการณ์มาก เอาไว้ก่อน นี่เท่านี้แหละ ทำไม่ได้ หมมต้องไปประวัติไปเอาอะไรกัน พวกนี้ดีไหมถ้าไม่ดี เอาไปคิดก่อนนี่ถ้าจะมีผู้จัดการมา ถ้าโยมตั้งบริษัทเอาอย่างนี้ละ โกงเก่งถึงพันคน ถึงพันอย่าเอาเลย แล้วโกงยังงัย ค่อยมาศึกษาทีหลัง

คนที่ตายจากโลกไปก็คิดว่าไปนรกบ้าง ไปสวรรค์บ้าง เขาอยู่ที่ **กรรม กรรมนิमित** และ **คตินิमित** แล้วบางคนจะมีนิमितเครื่องหมายหลายเรื่อง ที่สร้างกรรมไว้มันก็ปรากฏในตอนที่จะตาย มันก็มาปรากฏ แต่ทุกคนจะสังเกตหรือเปล่า บางคนไม่เคยสังเกตกรรมนิमितนี้เลย เขาจึงไม่รู้

บางคนทำบุญไว้เยอะเลย มีโยมคนหนึ่งทำบุญมาก ทอดกฐินมาตั้งมากมาย แล้วก็โกรธตาพ่อทุกวัน สร้างวัดเยอะแยะ อยู่ลพบุรีนี่เอง ทำไมตายเฉย ๆ ทำไมตายเป็นเปรต เดี่ยวเล่าให้ฟัง เรื่องตั้งแต่เก่าปีมาแล้ว ไม่น่าเป็นไปได้ ก็เป็นไปได้ อารมณ์นี้สำคัญมาก ยายคนนี้อายุมากแล้ว มีลูก ๕ คน ทำบุญเก่ง แล้วก็ยกสมบัติให้ทุกคน แกอยู่กับลูกคนสุดท้าย ลูกสาวคนเล็กไปได้ลูกเขยเป็นเจ้าของโรงสี เจ้าของโรงน้ำแข็ง แต่เล่นการพนันเก่ง แล้วย้ายคนนี้เคยมาที่วัดที่เรามาอยู่ แกก็ตามมานะ แล้วรู้จักกันตั้งแต่อาตมาอยู่วัดโน้น ยายคนนี้นี่เราก็ตัดต่อกัน แล้วลูกสาวคนนี้ก็เขาก็รักสามีเขา เล่นการพนันหมดเลย ดีก ๕ คูหา เป็นของธนาคารหมด ทั้งเงินทองก็ย่อยยับไปเรื่อย ๆ แล้วยายคนนี้ก็แกก็มาช่วยพัฒนาวัด แกก็หนึ่งกรรมฐานเหมือนกัน แต่ไม่ใช่กรรมฐานแบบเรา กรรมฐานแบบที่อื่น พุท หายใจเข้า โธ หายใจออก แล้วแกก็ชอบทอดกฐิน ผ้าป่า ตอนนั้นเรามาอยู่ในวัดเป็นปีแรกเลย แกก็มาช่วยพัฒนาบ้างนิดหน่อย ก็ช่วยทอดกฐินให้ ๒ ครั้ง ทอดกฐิน ๒ ครั้ง แล้วทีนี้ก็เงินหมดแล้ว ลูกสาวก็บอกว่า คุณแม่ขอยืมเงินหน่อยได้ไหม ยื่นโนติสเลย ยายแม่แก่ขึ้น ๘๐ กว่าแล้ว ก็ไปหาพี่ชาย ลูกชายมีโรงหนัง โรงทอผ้า ร่ำรวย เลยจะไปขอเงิน ไปหาลูก ก็ไปบอกให้ลูกชายคนโตฟังว่า นี่ลูกเอ๋ย แม่ขอนาคิน คือที่ให้ไป ยังอยู่ไหม ลูกชายก็บอกว่า ยังอยู่ครบ ผมไม่เคยทำลายสมบัติคุณแม่เลย ผมร่ำรวยอยู่ที่เชียงใหม่ ผมมาตั้งตัวเองนะ แล้วแม่ไม่น่ามาหาเรื่องอะไร ผมควรจะไปหาแม่ แม่ไม่น่ามาหาผม แล้วก็เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า น้องคนเล็กนะ ผัวมันเล่นการพนันหมด นึกว่าขอคืนมาให้มันเถอะ ลูกชายบอกมันจะถูกต้องหรือ ก็น้องเขยเอาไปเล่นหมด แล้วยังจะไปเล่นอีก หรือ เอาละแม่จะพูดกับเขา ขอให้เขาเลิก สุดท้ายก็

ให้แม่ไปหมด ตั้ง ๒ คูกา แล้วที่ทาง นา ให้ ให้หมดเลย ให้คืน นี่มันบาปอย่างนี้ บาป เหมือนกันนะเอาคืนมาหมด คืนมาแล้วก็เอาให้กับลูกสาว ลูกสาวให้ผิวหมดอีกเช่นเดียวกัน ไปเล่นการพนันหมดเลย ไม่มีเหลือเลย พอแม่รู้เข้าเสียใจ เกิดอำนาจกิเลส อำนาจโลภะ ที่ไป ขอคืนมา แล้วเสียใจที่โทษะเป็นอสุรกายตายคาที่เลย อาตมายังไปทำศพ ที่ลพบุรีนี่เอง

อยู่มาได้ ๒ ปี อาตมาไปธุระที่บางมะยม ไปทำบุญ แล้วเด็กผู้หญิงอายุ ๑๔-๑๕ จะเป็นนางสาวแล้ว ผิดเกิดเข้าแล้วบ้านชื่อบางมะยมนี้ บ้านติดกันเป็นฟืดเลย อยู่กลางทุ่ง เราก็ ไปธุระที่นั่นมา เด็กมันร้องวืด ๆ วาด ๆ ขึ้นมา คนก็มามุงกันเยอะเยอะ ก็ปรากฏว่าโยมคนนั้น มาเข้า แล้วก็รู้จักกับเรา เด็กคนนั้นรู้จักเรา ทำไมพูดเป็นลิเก บอกท่านมายังไงนี่ บอกหนู รู้จักหลวงพ่อดีหรือ เอ๊ะ หนูอะไร ท่านจำดิฉันไม่ได้หรือ ชื่อนั้น ๆ เอ๊ะ แล้วมาทำไม โอ้โฮ อดอยากมากเหลือเกิน แล้วก็เล่าว่า อดอยากปากแห้ง ข้าวปลาไม่มีทาน เอ๊ะ ก็ทอดกฐินผ้าป่า มายังไง บุญตั้งเยอะเยอะ ทำไม่ถึงมาเป็นเปรตละ เปรตยังงัย เปรตกับเรา เราถึงรู้ประวัติ ว่า แกไปขอสมบัติลูกชายคืนมา เราไม่รู้เลยคืนมาแล้ว โยมไปให้ใคร ก็ไปให้ลูกสาว ลูกสาวก็ไป ให้ผิว ผิวผลาญหมด ดิฉันเสียใจแล้วก็ตาย นี่ฉันนะหมากยังอดอยากเลย ไม่มีกินเลย ๒ ปี กว่า แล้วเด็กคนนี่ที่เข้ารู้จักกันหรือ ไม่รู้จักเลยนะ นี่ตายเป็นเปรต **จิตเต สงกิลิฏฐะ ทุคคติ ปาฏิกงฺขา – เมื่อจิตเศร้าหมอง ทุคคติเป็นอันต้องหวัง** ทำบุญเยอะ มาตอนหลังก็หมด เมื่อหมดเวรกรรมจากเปรต ก็ไปสวรรค์ ก็ไปสวรรค์จำไว้เลย **ไม่ใช่ว่าบุญกับบาปมัน รวมกันได้นะ ปนกันไม่ได้** แต่ตอนที่ตายนี้ ทำบุญไว้เยอะจริง แต่จิตเป็นอกุศล ด้วยอำนาจ โลภะ ไปขอสมบัติลูกชายคืนหมด แล้วก็มาให้น้องคนเล็ก นี่เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า เป็นเปรต ได้ กรรมโยมตรงนี่เอง แล้วเด็กผู้หญิงก็ไม่รู้จักด้วย อยู่คนละอำเภอก็แล้วเราพอดีไปที่นั่นถึง ทำให้เราต้องจะกำหนดใจให้มัน ว่าตายแล้วเป็นเปรตอย่างนี้อำนาจโลภะ

แล้วอาตมานี้ ถึงวันพระก็แผ่เมตตา แล้วก็อุทิศส่วนกุศล วันพระนี่ดีที่สุด วันพระเป็น วัดหยุดงานทั้งเมืองสวรรค์และเมืองนรก เขาจึงนิยมวันพระ ถ้าหากว่าวันนั้นเขาปกตินะ เขา จะยิ้มแย้มแจ่มใส รับอนุโมทนา รับทราบเท่านั้น ถ้าคนอยู่เมืองนรก ก็จะได้รับส่วนบุญ ถ้าตก นรกไม่ใช่เป็นเปรต อยู่ในโลกันต์ จะไม่ได้รับส่วนบุญ ไม่ได้รับพรอก ไม่ได้รับเลยนะ ถ้าเป็น เปรตวิสัยก็ได้รับ ถ้าไปอยู่บนสวรรค์ ไม่ได้รับส่วนผลนี่อย่างนี้ แต่รับอนุโมทนา รับทราบได้ แต่อนุโมทนาเท่านั้น ไม่ใช่รับเอาอาหารมากินได้ อันนี้ไม่ต้องวิตกกังวลนะ ไม่เป็นไรหรอก ที่ เราทำบุญนะ เราได้ของเรา แต่ท่านก็ชื่นใจ เป็นผลพลอยได้ที่ปลื้มใจ แต่ไม่ใช่บุญไปได้กับ คนอื่น บุญที่เราทำทุกวันนี้ ไปได้ของเราเองที่เราทำ เราได้ของเรา แต่เราทำเพื่อสนอง พระคุณเท่านั้น จำอาตมาไว้ น้ำพระคุณสำคัญมาก

หน้าพระคุณอุ่่นเกล้าทุกเช้าค่ำ
หลังด้วยน้ำเมตตาจะหาไหน
ถึงหน้าค่างหลังจากนภาลัย
ก็ยังไม่เย็นล้ำเท่าหน้าพระคุณ

นี่ตรงนี้สำคัญมากนะ.....